

het KAF van het koren scheiden

Een architectuur in zeven stappen volgens het Katholiek Architectuur Framework

J.M.E.M. van der Werf B.Sc.
(jmw@petriweb.org)
TU Eindhoven

15 november 2005

In den beginne

In het begin was er het bedrijfsproces. Het was nog chaos en woestenij, en duisternis lag over het geheel, maar de architect's geest zweefde over het geheel.

De architect zei: 'Er moet overzicht komen van wat het systeem moet kunnen,' en er was overzicht. Hij zag dat het overzicht goed was, en hij scheidde de systeemeigenschappen en gegevensopslag van het systeemgedrag; de systeemeigenschappen noemde hij samen met de gegevensopslag de user requirements, het systeemgedrag noemde hij use cases. Het werd weekend en maandag. De eerste stap.

De architect zei: 'Het systeemgedrag moet geformaliseerd worden'. En zo gebeurde het. Hij maakte de use cases in Petri netten en scheidde het informele van het formele. Hij noemde het formele work flows. Het werd weekend en maandag. De tweede stap.

De architect zei: 'Er moet orde komen in de gegevensopslag.' En zo gebeurde het. Er ontstond een idee over de gegevensopslag en het was duidelijk hoe de gegevens met elkaar samenhangen. En de architect zag dat het goed was. Hij zei: 'Het object model moet weergeven wat er hoe wordt opgeslagen.' En zo gebeurde het. Het object model werd gecreëerd: allerlei objecten die attributen droegen met typen daaraan gedefinieerd. En hij zag dat het goed was. Het werd weekend en maandag. De derde stap.

De architect zei: 'Er moet duidelijkheid komen om de use cases aan de gegevensopslag te koppelen. Ze moet de verbindingen aangeven en haar gebruik, en ze moet dienen als leidraad, om het systeem te kunnen begrijpen.' En zo gebeurde het. De architect maakte de verbindingen, om over de work flows te heersen, en om over de use cases te heersen. Hij plaatste de verbindingen tussen de work flows en het object model, om te heersen over het systeem en haar gedrag. Het geheel noemde hij de CRUD matrix. En hij zag dat het goed was. Het werd weekend en maandag. De vierde stap.

De architect zei: 'Het object model moet wemelen van levendigheid, en de work flows moeten sound zijn.' En hij schiep de life cycles van alle objecten waarvan het object model wemelt en krioelt, en ook bewees hij soundness van alle work flows. En de architect zag dat het goed was. De architect zegende ze met de woorden: 'Wees vruchtbaar en word talrijk en vul het object model. En ook de work flows moeten gebruikt worden, overal in het systeem.' Het werd weekend en maandag. De vijfde stap.

De architect zei: 'Het systeem moet het object model en haar objecten gaan gebruiken.' En zo gebeurde het. De architect pakte alle object life cycles en work flows en koppelde ze samen tot het grote

systeem. En de architect zag dat het goed was. De architect zei: 'Laten wij een user interface maken, die alles wat moet kan; zij moet heerschappij voeren via de work flows en het object model over het systeem.' De architect schiep de user interface naar zijn beeld, als beeld van de architect schiep hij het, grafisch schiep hij de user interface. Hij zegende het en zei tot de user interface: 'Wees welgebruikt en gebruiksvriendelijk, werk op het systeem en breng haar onder je gezag; heers over de use cases en over alle objecten die in het systeem voorkomen.' Ook zei de architect: 'Hierbij geef ik je alle work flows; dat zal je leidraad van gegevensverwerking zijn.' En zo gebeurde het. De architect keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was. Het werd weekend en maandag. De zesde stap.

Zo werd het systeem en haar user interface in al hun rijkdom voltooid. In de zevende stap had de architect zijn werk voltooid, in die stap voltooide hij het werk dat hij gedaan had. De architect zegende de zevende stap en verklaarde die voltooid, want op die stap gaf hij de eindpresentatie over heel zijn scheppingswerk.

Dit is de geschiedenis van het systeem en haar user interface. Zo ontstonden ze, zo werden ze gescha-
pen.